

PROLÉZAČKOVÁ POHÁDKA

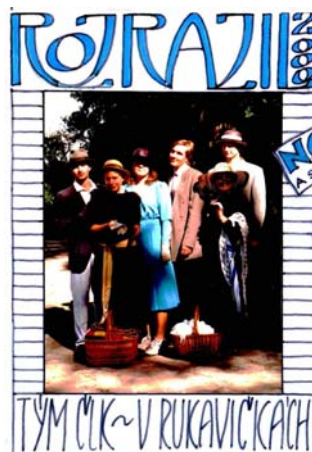
Bylo nebylo. Na počátku bylo všechno. Byl tu tedy i tento *sen*.
(*Sen*, jak sami uvidíte, byl o tom, jak nejlépe pomoci tam, kde je to potřeba).
A z ničeho nic, po mnoha úvahách,
se silák řečený Vazoun rozhodl tento *sen* uskutečnit.

A uspořádal klání nevidané pro hrstku odvážlivců přichystané.
I stanulo pod hradem Bouzovem jedenáct udatných spolu pod stromem.
K tomu pět rádců slovných a neméně učenců všemožných.
Ledacos se naučili, síly taky nasbírali, přáteli se brzy stali.
I zdařilo se neslýchané, z hrstky byl tým - toť povedené!
Tým měl klání uspořádat zas - taky hnedle přišel jeho čas.
To klání mělo jméno Rozrazil, ale to jsem vám již mnoho prozradil.
Toto, co je vám zde vyprávěno, to se stalo převelice dávno,
kdysi roku devatenáctistéhodevadesátéhosedmého.

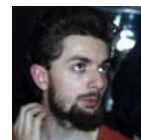
Rok chystali odvážné nové klání podivné.
Rok se s rokem porazil, připravili Rozrazil.
V údolí Říčky na prastarém Mlýně - tam v přírody klíně,
sešla se dalšího léta jedenadvaceti úžasníků četa.
Šest rádců všemožných, třináct učenců slovných.
Měřili tu svoje síly, možnosti svá rozšířili.
Inu dobře se tu měli, jedli, pili, v mnoha věcech zápolili,
mnohému se naučili - zkoušky čekatele (mnohdy) složili.
Ti nejudatnější se zas do týmu přidali aby na Rozrazilu makali.

Dalšího Rozrazilu mnohé skály lámali, zdolávali či úskalím čelili.
A bylo těžké zápolení, do života poučení.
Ve vztazích učiti se mohli, kdo nesvobodný opije ho rohlik.
Už skoro v lavicích neseseděli a málokdy se zastavili.
Tak přišla skála k Rozrazilu aby zvedla jeho sílu.

Společenstvo se rozrůstalo netušených obzorů dosahovalo.
Experiment, zážitek - toť je pravý požitek.
Osobnosti přicházely, názory své přikládaly,
do mozaiky omylů, přidaj kámen mudrců.
Další skvělí úžasníci, prošli touhle metelící.
Co je pevné to je změna, ta zůstává nerušená.
Pro Rozrazil vedoucím byli Lvíče, Jája, Vazoun nesoucím.
Každý bude překvapen i ten kdo je připraven!
Etika velí krysu nech! - testováno na lidech.
Mlýn pak málem za svůj vzali a taky tam pomáhali.
Nekonečné diskuze, kde je pravda - támhle, zde?
Co je prostor, co je čas - potkáme se stejně zas!
Veronica - druhé klání, Rozrazilu pokračování.
Elérové přicházeli, A-týmy tu vytvářeli.
Mnozí se tu vystřídali, někteří však vždy zůstali.
Společně se veselili, i starosti prožívali.
Tak tam všichni dobře žili a pokud neumřeli Rozrazilují dodnes.

I co se nestalo. Bylo i nebylo - byl tu i tento *sen*.
(*Sen* jak nejlépe pomoci tam kde je to potřeba).
A z ničeho nic, po mnoha úvahách
se převeliký Krteček rozhodl tento *sen* uskutečnit.

Stacionář na Neumannově je pro děti postižené.
Přišel Krtek s nápadem - prolézačku zbudujem.
Vymyslel ji ve fofru, nabídl dětem Žirafu.
Nevadí že dřevěná, jen když bude veselá.
Vznikly první modely z větviček se skládaly.
Kreslil plány, odhadoval, co by všechno potřeboval.
Rozraziláků nadšení a náradí půjčený.
Dříví z lesa nosili, řezali, a vrtali,
dlabali, šroubovali, brousili, skládali a rozkládali, sem - tam nosili.
Převáželi, vyplétali, sochali, a znovu zase skládali,
vztyčovali a pokládali, zakopávali a vykopávali
a zase vzhůru vztyčovali... Jen ti nejotrlejší to až do konce vydrželi.
A pak Žirafu dětem dali, společně si zpívali a hráli.
S dobrým cílem se tu sešli, tiskem novinovým také prošli.
Bez prostředků Žirafu postavili a dětem zadarmo dali - něco velikého dokázali.
Toto se poprvé stalo druhého roku nového letopočtu.

A bylo veselo a radosti do sytosti a plány veliké do zářné budoucnosti.
Přípravy náročné a velké neznalosti, prosby o dary na dobročinnosti.
Stavíme tu prolézačky pro holčičky pro chlapečky,
kteří mají nevýhody, nemaj mámy, zdravý nohy.
Rehabilitační stacionář hlásí, děti nemaj na čem hrát si!
Zpívání a seznámení, děti jsou tu postižení.
Výkresy a vzdušné zámky, skluzavkové Stonožky,
v Terezíně povodeň je, udrž suché ponožky.
Ne tvrž, ale malý Hrad se stavěl, skoro nikdo tolik práce nevydržel.
Kdo dotáhne to do konce - pozveme si šilence.
A bylo hůř... A bylo dobře.
A hráli si a koncertovali, známé hosty k tomu zvali,
dětem prolézačky předávali, v radosti se vykoupali.
Postavili klouzačku, ta jde prostě na dračku.
Děti v hradu kralovali, tiskem zase procházeli.

Dál do budoucna uvažovali, možnosti nemožného zvažovali.
Peníze chyběly, náradí neměli, rádi by průlezky zase stavěli.
Děti v Líšni na Synkové maj jen pneu traktorové.
Traktor-pneu a víc nic, co přát by si mohli víc?
Kdo ten projekt podpoří, Skautská nadace, Magistrát či sponzoři?
Krtek normy vyhrabal a studoval a studoval.
Příčky takhle musí být, otvorem (ne)lze krk prostrčit.
Certifikát musíš mít, nic tu nelze ošulit.
Mladá paní Krtková o dracích si *sen* snila.
Krtkův *sen* byl o slonech - až se z toho tají dech-ch.

I tento *sen* pak začli žít, starosti se mohly nakupit:
Kresby - desky - nosnosti, tloušťky - barvy - blbosti.
Šrouby - patky - přesnosti, úhelníčky - radosti.
Očka - oka - detaily, kulatinu řezaj-li?
Lano, výkres překreslit - náradí to kde však vzít?
Tak Krtek poklady kopal a leda houby vykopal,

tak granty žádal a Ježka na pomoc si přizval
a peníze, sponzory a slevy získal.
S nečekanou ochotou, firmy hýří dobrotou.
Něco nám tak dali zdarma, k tomu slevy do budoucna.
Desky, barvy, nářadí - snad se dílo podaří?

Na Rozrazil! Přátelé stavme hřiště vesele!
Co je služba - je to cíl nebo voda na náš Mlýn?
Velké plachty výkresů na desky se přenesu.
Překližka je naše síla, to ona slona vykulila.
Přímočarka řeže křivo, dobrousíš to jak (ne)libo.
Norma straší nad námi, milimetr nedá mi.
Fréza ječí na rohu, neřežem do tvarohu.
Kulatá je hrana naše, z ruky nesmí být kaše.
Jedna bruska vibrační na dva slony nestačí.

Nestíhá se nestíhá, bez práce není kobliha (natož potom Velryba).
Skromná místnost z hory Kraví pilné skauty z hůry zdraví.
Máme to kde dodělat, Dílnu budem budovat.
Málokdo je ochoten, pracovat na společném,
spousta práce op(t)ravné, jak to všechno dopadne?
Mnoho proseb o pomoc, ale stále nás tu není moc.
Potit krev a plivat slony, jak to přežít bez úhony?
Namalujem slonu pruhy, řítíme se do záhuby.
Pruhy se nám nevedou, přemalujem tu hnědou?
Zkousíme to zas a znova, pruhování dělá Slona.
Do Velryby skluzavku, mlátit plechy do žlábku.
Žirafa je strakatá - houpají se prřata.
Už jen díry do země, vyvrtáme jedna, dvě.
Jeden visí na vrtáku, dva pak kolem točí páku.
Noční kouzla z pohádky, koupím spánek - na splátky.
Do rána je beton tuhý, poznávám své pravé druhy.
A bylo skoro nejhůř. A bylo ještě hůř.
A sláva byla veliká jako sloní Afrika.
Přišli lidé z blízka, z dále, společně se radovali.
Hejtman zkouší skluzavku, děti Slona, Žirafku.
Oslavujem předání - konečně je za námi.

Další hřiště nestavím, dokud tým nesestavím.
Ježek jde do toho s chutí, kdo ví, co ho k tomu nutí.
Scházíme se pravidelně, pracujeme dvakrát tejdně.
Občas nářesk - 20 lidí, občas zase ruce chybí.
Máme téma - celkem nové, v špitálech jsou jen zdi holé.
Tak malujem obrazy, hádej kdo to pokazí?
Vytváří se pevné jádro týmu, nevydrží každý tuhou zimu.
Zahřeješ se vlastní prací - jeden stupeň v dílně stačí.
Většina už odpadla, tvrdé jádro zůstává.
Spondea je centrum bitých dětí, do zahrady náš slon letí.
Skluzavkový slon se staví, ne každého ta práce baví.
Přetřem to jen desetkrát, nemusíš se na to ptát.
Sehnali jsme peněz víc pro dětský domov z Boskovic.
Brontík táta, Brontík máma a domeček s dírečkama.
Ještě školka z Boskovic - i prolézaček bude víc...
Sotva nám tu síly stačí - Ježek pryč teď od nás kvačí
Kdopak nás teď podpoří? Brontosauři ve křoví...

Rozrazil má na triku Brontosauří fabriku.
 Jak se k tomu postaví, záda snadno nastaví?
 Řežeme i s „domováky“- makaj na tom všechny páky.
 Dílů máme na stovky - zahrajem si deskovky.
 Malujeme kvanta desek - jestlipak se někdo nesek?
 Sto barevných návrhů je na pár let dopředu.

Spondea nás stále straší - bojujeme s betonovou kaší.
 Pláček pod koš takhle vzniká - neodhadneš trpaslíka!
 Noční směny klídek ruší - lampa září, srdce buší...
 A pak první sklouznutí slzu v oku vynutí ;-)

A znovu ty Boskovice - předává se Brontosauříce!
 Při snu spát se nemusí - nepozná, kdo nezkusí.
 Plánuješ si sedmou večer, v pět ráno by jeden brečel.
 A pak MŠ z Boskovic - domeček a na jaře víc.
 Už z toho mám v hlavě kaši - děčák, Spondea, školka - a kteří jsou ti naši?
 Jaro se nám protáhlo, do podzimku natáhlo.
 Lak nám špatný prodali, práci hroznou přidali :-)

Velryba, delfíni a co víc, plují k centru Boskovic!
 Sbírat prachy z ulice, to je pěkná tradice!
 Grantování se nám daří - melouny se pro nás vaří.
 Dílna naše úspěch slaví - prolézačky zdarma staví.
 8D je nekonečno - říkáme Vám, drahá slečno.
 8D je dílna naše - podporuje plány vaše.
 Máte-li *sen* drahý pane zkuste ho žít - co se stane?

Teď děláme Kojeňák, levou zadní bych to zmák!
 Záhy zase v Zastávce s uprchlíky setkat se.
 Brzdím tempo, řeším spory, převádím vše do pohody.
 8D není Rozrazil - dál sám se každý vypravil.
 Cíle máme podobné, v postupu se neshodnem.
 Neziskovka nyní vzniká, 8D jí každý říká.
 Centrum 8D je další vize - uvidím kdy přijde krize.

Když teď přijdeš do Dílny, pohraješ si s delfíny.
 Malá kráva létací, mávne křídly za prací.
 Myšlenka je stále živá, jak sdělit ji, když každý jinak snívá?
 Tohle jsou ty naše cíle, ušli jsme k nim dlouhé míle.
 A co Tvé *sny*, jak se jeví? Žiješ je hned, bez prodlevy?
 Nes ten sen jak sen ten nes,
 do *nebel* ne do *pekles*!

